

Judita Laššáková: Ako mainstream neznalosťou vecí a vynechávaním zásadných skutočností zavádza a manipuluje

- CZ24 News | 9. února 2022

SLOVENSKO: V roku 2011 sa začal dodnes trvajúci boj o generálnu prokuratúru. Vznikol sporom o právo. Spor o právo je sporom aspoň medzi dvomi stranami, z ktorých každá má inú predstavu o platnej právnej úprave. Dňa 17. júna 2011 Národná rada SR zvolila (vtedy) doc. JUDr. Jozefa Čentéša za kandidáta do funkcie generálneho prokurátora a uznesením č. 499 navrhla prezidentovi SR (vtedy) Ivanovi Gašparovičovi vymenovať Čentéša za generálneho prokurátora. Ivan Gašparovič však Jozefa Čentéša nevymenoval. Dodnes je Gašparovič médiami vykresľovaný nelichotivo. Na jeho zosadenie však nemali médiá v tom čase silu. Dnes ju už nachádzajú a vo svojej činnosti pokračujú. Jeden skalp prokurátora si už môžu zaknihovať. Dušan Kováčik bol skúška ich sily, Maroš Žilinka bude jej previerkou.

Čo sa stalo v roku 2011...?

Správanie sa prezidenta SR nebolo pre poslancov prijateľné. Asi si mysleli, že prezident je iba reprezentatívna funkcia na okrasu štátu. Či druhý parameter Ivan Gašparovič spĺňal, je na uvážení čitateľa. 29. februára 2012 sa poslanci NR SR obrátili na Ústavný súd SR s požiadavkou na začatie konania o výklad čl. 102 ods. 1 písm. t) a čl. 150 Ústavy SR. Ústavný súd návrh prijal na konanie 21. marca 2012. Právne dôsledky tohto sporu sú skôr obsahom pre odbornú literatúru, a preto sa tentokrát vyhneme právnej analýze.

Povedzme si viac o tom, čo mohlo a aj bolo príčinou rozhodnutia Ivana Gašparoviča pre nevymenovanie Jozefa Čentéša na tento post.

... už vtedy Igor M.

Igor Matovič v roku 2011 začal pred médiami vyťahovať na svetlo-sveta kauzu o údajnej korupcii vo vládnej koalícii vtedy vedenej Ivetou Radičovou ako predsedníčkou vlády SR pri straníckych nomináciách. Takéto tvrdenie bolo nutné vyšetriť. Z toho dôvodu bol poslanec Matovič predvolaný na výsluch, ktorý s ním dňa 29. júla 2011 viedol Jozef Čentíš už ako kandidát na vymenovanie za generálneho prokurátora. Po výsluchu poslanca Jozef Čentíš vymazal výpoveď z počítača, keďže ho viedol v kancelárii svojho kolegu a nie u seba. Potom skartoval aj svoje poznámky z výsluchu. Tvrdí, že nedopatrením aj samotnú, už vytlačenú výpoveď Igora Matoviča. Tým bolo všetko vymazané a zničené. Preto sa poslanec musel vrátiť poobede a svoju výpoveď zopakovať. Je už iba na fantázii nás všetkých, či tak pravdovravný a čestný človek Igor Matovič hovoril doobede a aj poobede to isté. Zlé svetlo bolo vrhnuté na samotného kandidáta na post generálneho prokurátora Jozefa Čentéša. Poznám odborníkov vo svojom obore, ktorí si ale s počítačovou technikou netykajú. Sama patrí k nim, samozrejme nie k tým elitným. Skrátka mám celkom zdvorilostný vzťah k počítačom, ale expert na „zachraňovanie“ už raz vymazaného súboru nie som. Z tohto dôvodu môžem (ale nemusím) veriť tvrdeniam pána Čentéša o jeho neschopnosti zachrániť už vymazaný súbor. Zároveň mi napadá, ako bola prokuratúra technicky zabezpečená, ak sa v budove nenašiel žiaden expert „záchrana“.

V roku 2011 Ivan Gašparovič vykonával mandát prezidenta SR druhýkrát, čo znamenalo, že už ďalej

nemôže na túto funkciu kandidovať. Vreco hejtov na jeho osobu sa ale aj tak roztrhlo. Mainstream mu nevedel a dodnes nevie odpustiť jeho trúfalosť, že si dovoľil nevymenovať dnes už profesora Čentéša za generálneho prokurátora. Média mali svoju obeť a aj vinníka. Obetou pre média bol Čentíš a vinníkom Gašparovič.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Je nutné dodať, že pravý vinník sa ani nespomína. Pochybenia sa dopustila samotná prokuratúra. Mala začať okamžite disciplinárne stíhanie Jozefa Čentéša. Toto prokuratúra neurobila a novinári si to vysvetlili tak, že Čentíš musí byť úplne nevinný, ak ho nikto disciplinárne nestíha. V prípade nutnosti disciplinárneho previnenia a následného disciplinárneho stíhania nejde o krvavé oči tých, čo by vyžadovali takýto postup. Ide o vyžadovanie elementárneho princípu „padni, komu padni“. Disciplinárne stíhanie neznamena automaticky aj odsúdenie. Zlyhanie prokuratúry v tomto prípade bolo obľudné a malo fatálne následky hlavne pre Jozefa Čentéša. Zametenie kauzy skartovania výpovede poslanca pod koberec vyvoláva dodnes pochybnosti o jeho charaktere a morálke. Samozrejme, že aj pán Čentíš sa mohol nad následkami svojho správania zamyslieť a sám vyžadovať disciplinárne vyšetrenie. Lebo ak túžime po materiálnom právnom štáte, mala by platiť aj teória zdania „nestrannosti a nezávislosti“. Tá hovorí o tom, že niekto nielenže má byť nestranný a nezávislý, on sa takým musí aj zdať. O možnosti, že prokuratúra neriešila tento problém, lebo by sa dokázala jej vlastná neschopnosť zamestnať schopného počítačového experta, radšej pomlčíme.

Prokurátori v hľadáčku médií ...

Toto zlyhanie aj prokuratúry samotnej malo a má ďalekosiahle dôsledky aj dnes. Povešť dnes už profesora Čentéša je navždy poškrvnená a nestranným a nezávislým možno je, ale už sa takým „nezdá“. Ivan Gašparovič jeho akciu so skartovačkou vyhodnotil tak, že ho na post generálneho prokurátora napriek nominácii parlamentu nevymenoval. Spor o právo medzi prezidentom a poslancami možno nebol pre Gašparoviča tak dôležitý, ako samotný post hlavy prokuratúry SR. Ivan Gašparovič ako bývalý generálny prokurátor ČSFR (1990-1992) Jozefa Čentéša nevymenoval asi z principiálnych dôvodov. Dodnes však mainstream manipuluje a tvrdí, že Gašparovič tak urobil z čisto straníckych dôvodov. V roku 2011 však nebol pri moci ani Smer, ani HZDS, a o predčasných voľbách sa možno diskutovalo, ale v tom čase nikto nemohol ani len tušiť, s akým výsledkom skončia.

Nenávisť dnes už bývalého hlavného mediálneho prúdu voči Ivanovi Gašparovičovi je hmatateľná. A v kontexte vyššie uvedeného asi aj pochopiteľná, i keď pre uvažujúceho čitateľa neprijateľná. Je nutné zopakovať, že hlavným vinníkom v tomto spore, je prokuratúra ako celok z dôvodu nezačatia disciplinárneho stíhania voči jednému členovi z vlastných radov. Zásadná chyba, ktorá profesora Čentéša stála kariéru generálneho prokurátora. Média sú vinné tým, že nečinnosť prokuratúry voči Čentíšovi si vysvetľujú ako vyslovenie verdiktu „nevinný“. Skrátka, idú po povrchu. Neznalosť témy ich však neospravedľuje. Na svoje slogany, skratky a doslova zavádzanie verejnosti si zvykli takým spôsobom, že sú v tom už majstri. A asi mnohí aj uverili vo vlastnú neomylnosť, a niektorí [dokonca aj v perfektnú znalosť problematiky](#). Je však do očí bijúce, že nie sú imúnni a, žiaľ, dvojaký meter uplatňujú podľa sympatií. Ako inak by si mohol občan vysvetliť ich správanie sa voči [Dušanovi](#)

[Kováčikovi](#), ktorého všetci kritizujú za údajné nekonanie a prezývajú ho „muž 61:0“, ale pri Čentéšovi nekonanie odpustili, a miestami sa zdá, že nekonanie aj schvaľujú. Ku Kováčikovi už začínajú pomaly ale isto prirovnávať aj Maroša Žilinku. Pri tom, ako úspešne urobili z bývalého Špeciálneho prokurátora monštrum, je asi dôvodné očakávať, že v tejto spanilej jazde presadenia si svojho budú pokračovať. Vyjadrenia novinárov o tom, že sa [treba zbaviť Maroša Žilinku](#), aby už nezastával post generálneho prokurátora, sú už na svete.

Jediné, čo stojí médiám v ceste, sú občania

Novinári dnes už bývalého hlavného mediálneho prúdu vedia, že bez podpory voličov, ktorí majú hlavu plnú tých správnych myšlienok, niečo také nedosiahnu. Aj z toho dôvodu médiá občanov neinformujú, ale šíria propagandu. A preto je veľmi dôležité si uvedomiť, koho občan do jednotlivých funkcií zvolí. A i keď budú parlamentné a prezidentské voľby až v roku 2024, na jeseň tohto roku sa budú konať komunálne voľby. Tým bude odštartovaný boj o charakter štátu – ako to hovorievali pri voľbách v roku 1998.

Volič totiž rozhodne, či Slovenská republika je materiálny právny štát, alebo sa takým iba zdá...

AUTOR: Judita Laššáková

[ZDROJ](#)